PLAIURI SĂCELENE

REVISTĂ DE ATITUDINI ȘI PROBLEME SĂCELENE

Redactor:

VICTOR TUDORAN

MIȘU POPP.
(1827-1892)

IISUS
pe Muntele Maslinilor.

Pictură din biserica Sftei. Adormiri din Satulung (Biserica-Nouă), declarată monument istoric în anul 1924.

1936

Anul III. Martie—Aprilie No. 3—4.

PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

CONT LA CEC Nr. 25187.

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Florica Ciura, Cornelia Comșa, Anghel Conduleț, Pimen Constantinescu, Victor Ion Critu, M. Ar. Dan, Gigi Deleanu, Ion Despan, Gheorghe Dragoș, Ion Filip, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Morogianu, Ion B. Peteu, † George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Daniil Purcăroiu, Violeta Rusu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, A. Țel, Mihai I. Tepșan, Ilie Toma, Victor Tudoran, Haralambie Țugui, Nicolae Verzea, E. Ar. Zaharia.

SCOPUL NOSTRU

Dorim a contribui, cu toată puterea noastră de muncă, la ridicarea meleagurilor mocănești, *făcând cunoscut trecutul, redând prezentul și căutând a limpezi viitorul,* **situându-ne astfel intre revistele regionale ale Țării.**

Deci partea literară din cuprinsul revistei, nu poate servi nimănui ca punct de orientare, nefiindu-ne acesta scopul principal.

„Plaiuri Săcelene"

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin

Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"

București I., Str. Carol I. Nō. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

* *Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.*

* *Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.*

* *In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.*

---

* *In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tecfinicei tipografice, fără nicio altă considerație.*

---

* *Domnii cari nu sunt abonați și reținprimul* **număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.**

* *Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr'o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.*

* *Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricei* **„Ecouri din..."**

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA

SATULUNG-SĂCELE (jud. Brașov)

Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

SĂCELENI

când veniți la
BRAȘOV

VIZITAȚI

BIBLIOTECA „Astrei" BRAȘOV

Berăria
și
Restaurantul

LUTHER

TELEFON 86.

TELEFON 86.

Restaurator

IOAN MOȘOIU

Piața Libertății No. 12.

◆

Bucătărie excelentă

◆

Bufet asortat
Grătar special

◆

Vinuri
din toate podgoriile țării

Bere Specială LUTHER

Au sosit

Noile Aparate Americane

de

RADIO
ZENITH

cu 4 lămpi

9.800.- lei

cel mai senzațional aparat, care a pătruns în univers.

Recepționează toate gamele de undă (14—2100 m.)

Triplu filtraj.

De vânzare

în 6—10 rate lunare

numai la reprezentanța exclusivă pentru județul Brașov

Ioan I. Mircan

STR. VOEVODUL MIHAI No. 23

BRAȘOV

Anul III. Nr. 3—4. Martie—Aprilie 1936.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare lunar. Cont la CEC Nr. 25187.

Patimile şi învierea Domnului

Săptămâna pătimirii pe cruce a Domnului nostru Iisus Hristos, este timpul pe care bunii creştini îl petrec în neîncetată rugăciune şi într'o largă înfrânare morală. Ei îşi aduc aminte de neîndurătoarele patimi ale Domnului şi plâng cu negrăită tânguire pe acela care de bunăvoie a primit calvarul crucii, ca să ne elibereze din cătuşa păcatelor şi a morţii.

Cu adevărat, bunătatea Mântuitorului faţă de neamul omenesc a fost nesfârşită, căci pentru noi oamenii şi pentru mântuirea noastră a suferit grozave dureri şi dureroase umiliri.

In schimbul bunătăţii mântuirii neamului omenesc, Evreii, deapururi urgisiţi de Dumnezeu, s'au pornit ca uraganul cu duşmănie de moarte împotriva blândului Iisus, l-au târît în judecata arhiereilor Ana şi Caiafa, apoi în a lui Pilat guvernatorul şi a lui Irod tetrarhul. Toţi aceştia l-au găsit nevinovat însă dovedindu-se neputincioşi în faţa poporului înfuriat, fiecare şi-au declinat competinţa şi răspunderea. Pilat însuşi a cerut un vas cu apă şi în faţa poporului şi-a spălat mâinile, arătând că este nevinovat de sângele Mântuitorului.

Poporul, pe care Mântuitorul l-a hrănit cu pâine şi peşte pe malurile lacului Genisaretului, îl primeşte în modul cel mai josnic, îl loveşte cu palmele peste faţă, îi oferă trestie în loc de sceptru împărătesc, apoi îl îmbracă în hlamidă roşie pe care o purtau numai regii.

Cu crucea grea pe umeri, Mântuitorul a urcat drumul cel mare spre Golgota. Obosit de povara ei, în batjocura unanimă a celorce îl urmau, a căzut de multe ori până când un oarecare Simion Chirineanul întors dela munca câmpului, a fost silit să-i ajute.

Ajuns pe Golgota, Mântuitorul a fost desbrăcat de haine şi ridicat pe cruce alături de 2 făcători de rele. Pironirea pe cruce s'a petrecut în cele mai crâncene şi barbare chinuri. Durerile fizice dar şi morale ale Mântuitorului deveniau din ce în ce mai grele încât puterile Lui omeneşti s'au consumat şi în cele din urmă, după ce a fost adăpat cu oţet în loc de apă, şi-a dat sfârşitul.

Era Vinerea cea Mare la ora 12 din zi şi până la ora 3 după amiază, trupul Domnului, alături de al celor 2 tâlhari, a stat pe cruce. La această oră Iosif cel cu chipul blând, împreună cu Nicodim, au luat trupul Domnului de pe cruce şi l-au aşezat în mormânt nou din grădina Ghetsemani. După 3 zile cătuşa mormântului a fost zdrobită şi zorii zilei de Duminecă au găsit giulgiurile zăcând singure în mormânt.

Hristos a înviat!

Minunea învierii Domnului a străbătut ca fulgerul în tot oraşul Ierusalim făcând să salte de bucurie inima creştinilor ascunşi în toate unghierele cetăţii sfinte, de frica evreilor.

Săptămâna durerii a trecut, acum începe săptămâna bucuriei. Ceice s'au nevoit în ale postului, să îndrăsnească a se apropia de ospăţul duhovnicesc al Stăpânului, încălzindu-şi sufletul dela flacăra învierii. Ceice au fost împresuraţi de grijile materiale ale vieţii şi au întârziat să-şi pregătească sufletul spre a primi pe Domnul, să nu-şi piardă nădejdea ci să se apropie cu căldură de Hristos, celce a înviat, care din marea Lui bunătate faţă de omul atât de lesne pierzător, va oferi şi acestora bucuria mântuitoare a învierii Sale.

Ziua învierii să ne fie de bun prilej de a ne ierta unul altuia greşalele, iubindu-ne unii pe alţii.

Hristos a înviat!

Preot Silvestru Garcea
Cernatu—Braşov.

Sărbători fericite

— Hristos a înviat! —

urează

tuturor
sprijinitorilor,
abonaţilor,
cititorilor
şi la toţi
prietenii

REVISTA

„PLAIURI SĂCELENE"

Tribuna publică.

Bucureşti, 26 Martie 1936.

Stimate Domnule Tudoran,

In revista „Plaiuri Săcelene" No. 1, din Ianuarie 1936, P. S. Sa Preotul Daniil Purcăroiu, răspunzând scrisorii mele publicată în numărul festiv închinat dlui Ministru Al. Lapedatu, rog a-mi publica şi această scrisoare, ce reprezintă adevărul, pe care unele persoane caută a-l acoperi.

Fiind acuzat că prin cuvinte nepotrivite am jignit persoana Dlui Bucur Bunescu, eu răspund, că a spune adevărul nu însemnează a jigni pe cineva.

Venindu-se cu dovezi din care reese că pictorul Keber ar fi creştin, ţin să adaog că eu nu m'am referit decât la campania dusă timp de luni de zile de ziarul naţionalist „Porunca Vremii" şi urmată de interpelări în parlament.

Din zecile de mii de cititori, care au urmărit campania susnumitului ziar, nu cred să fie alte persoane care să cunoască mobilul de care vorbeşte preotul Purcăroiu în legătură cu biserica Popa-Chiţu din Bucureşti. Niciodată n'am pus la îndoială talentul pictorului Keber, după cum nu se poate pune nici al maestrului său Costin Petrescu, care poate fi socotit ca un geniu al secolului.

Se impunea din partea pictorului, pe care am avut onoarea să-l cunosc prin Preotul Purcăroiu, să facă dovezile necesare şi să desmintă neadevărurile, dacă erau. De ce n'a făcut aceasta, pentru ca să poată cunoaşte toată lumea adevărul? Sau n'a avut curajul, sau nu şi-a dat seama de atmosfera ce i-se poate crea.

Dacă prin scrisoarea mea, publicată în numărul festiv, eu am arătat adevărul într'o formă prea aspră, care a făcut ca binefăcătorul să se simtă vizat, aceasta pentru a putea afla de partea cui este vina. N'am încercat prin aceasta să dau lecţii de moralitate, ci am vrut să arăt dlui Bucur Bunescu greşala mare pe care a făcut-o, aprobând propunerea făcută de preotul Marin, dintr'o comună vecină, de-a i-se picta întreaga familie în interiorul bisericii.

Pentru a mă combate P. S. Sa Preotul Purcăroiu, citează următoarele biserici: In biserica Streiu-Sângiorz, zidită în anul 1408, sunt 4 ctitori pictaţi, de asemenea în biserica Crisciori zidită în anul 1411 sunt 2 ctitori pictaţi, iar în biserică din Ribiţa zidită în anul 1417, se văd de asemenea ctitori pictaţi. Ce-ar fi ajuns acele biserici, dacă ctitorii ar fi fost pictaţi cu familiile lor, poate mai numeroase, după cum a fost pictată familia Bunescu. Prin aceste exemple, P. S. Sa dovedeşte că la biserica din Turcheş s'a creat un precedent şi că în viitor se vor înmulţi şi în acea biserică picturile ce reprezintă ctitorii cu familiile lor, aşa cum s'au înmulţit în biserica din Streiu-Sângiorz, unde cei 4 ctitori sunt pictaţi fără familii.

Celelalte cazuri citate de P. S. Preotul Purcăroiu, printre care şi cazul dela biserica Popa-Chiţu, sunt recente şi rămâne ca posteritatea să confirme adevărul. In ceiace priveşte cartea numită Iconografie, ce mi-se recomandă a citi, ţin să atrag atenţia preo-

tului Purcăroiu că vorbeşte în cea mai mare parte de întemeetorii bisericii, cari sunt adevăraţii ctitori. Cu ocazia operei frumoase şi creştină, săvârşită de dl. Bunescu, memoria întemeetorilor Sulica şi Banciu, a fost desconsiderată, căci despre ei nu s'a scris nici un cuvânt. Iconografia nu este o lege, ci este un studiu, care chiar dacă acordă unele drepturi ctitorilor, nu se mai poate pune bază pe ea, întrucât sus numita carte este scrisă acum circa 30 ani, când nu se ştia de atâtea secte religioase şi nici de comunism, care caută să speculeze toate greşelile creştinismului, pentru a-l putea distruge.

P. S. Sa Preotul Victor Marin din com. Baciu, printr'un articol din ziarul „Ardealul", arată că Iconografia admite ca regulă generală, să fie pictaţi ctitorii bisericilor, în dreapta şi în stânga la intrare, iar dacă lasă să se înţeleagă că pot fi pictaţi şi în interiorul bisericii, aceasta se înţelege că numai pentru capii Statului şi al bisericii, care n'ar constitui un precedent periculos.

La biserica Regina Maria din Bucureşti, se văd pictaţi la intrare, nu în interior, M. S. Regele, M. S. Regina Maria şi I. P. S. S. Patriarhul Miron.

Să admitem că susnumita carte ar prevede ca regulă generală, să se picteze ctitorii în interiorul bisericii, aşa cum caută să dovedească P. S. Sa Preotul Purcăroiu, pentru a-şi scuza greşala comisă. Dacă Iconografia admite pictarea ctitorilor în interiorul bisericii, de ce cazurile sunt atât de rare, încât nu pot atinge nici chiar procentul de 1% pe ţară.

Aceasta dovedeşte că atât strămoşii cât şi contemporanii noştri şi-au dat seama de pericolul ce-l prezintă pictarea ctitorilor în interiorul bisericii.

Cer şi cred că sunt în asentimentul generaţiei tinere din Săcele, căci ea va trage consecinţele acestor greşeli, să se şteargă pictura, ce reprezintă familia Bunescu, din interiorul bisericii şi prin contribuţia noastră, a tuturor fiilor comunei, să se cumpere o placă de marmoră, care să se fixeze afară la intrare şi prin care să i-se eternizeze numele Dlui Bunescu, alături de predecesorii dsale, cari au construit biserica, lăsându-se loc pentru a fi trecuţi şi viitorii sprijinitori ai bisericii, fapt care se observă la foarte multe biserici.

Dl. Bunescu şi-a pictat familia cu proprii săi bani, iar credincioşii n'au fost consultaţi, deci pictarea familiei Bunescu, nu poate fi un act de recunoştinţă din partea bisericii sau a consătenilor.

In ceeace priveşte gustul artistic al dlui Bunescu, de care vorbeşte P. S. S. Preotul Purcăroiu, ţin să-i dau următorul răspuns:

De gustibus et coloribus non disputandum.

Vinovat pentru marea greşală ce s'a comis la biserica nouă din Turcheş, cercetând, m'am convins că este preotul Victor Marin din comuna Baciu, care amestecându-se în treburile bisericeşti ale com. Turcheş, a semănat ură, aşa cum există în parohia Sf. Sale. Pentru a putea arăta mobilul campaniei Preotului Victor Marin din com. Baciu, prin ziare, în contra mea, ţin să mă refer şi la biserica din com. Baciu, care este în curs de renovare. In anul 1934, s'a început renovarea bisericii, care a fost pictată şi a cărei pictură s'a cojit după câteva luni, fiind socotită ca inferioară şi necorespunzătoare pentru o biserică, care este declarată şi monument istoric. Pentru această pictură s'a plătit pictorului *Bucătaru Const. lei 120.000.—*, după cum o afirmă chiar *preotul V. Marin,* prin ziarul „Ardealul".

Pictorul expert Mihail, a fost acela care a declarat pictura necorespunzătoare.

Preotul Victor Marin simţindu-şi vinovăţia şi pentru a se salva, a început să publice prin ziare, articole de elogii la adresa dlui Bunescu, sperând că doar se va îndura să plătească o nouă pictură şi pentru biserica din Baciu.

Spre meritul Săcelelor care au dat mulţi oameni mari şi cu suflet de buni creştini, *Dl. Nicolae Bunescu,* mare comerciant din Buzău, frate cu *dl. Bucur Bunescu,* şi-a oferit sprijinul, luându-şi angajamentul a plăti o nouă pictură. Fapta dlui N. Bunescu merită aceeaşi recunoştinţă, ca şi a fratelui dsale.

Biserica din Baciu, va fi terminată cu ajutorul unui bun Săcelean şi totuşi *lei 120.000.—* ce reprezintă contribuţia enoriaşilor din Baciu, au fost aruncaţi cu prea multă uşurinţă, de un preot lipsit de experienţă. Lei 120.000.— sunt bani munciţi din greu, daţi din convingere creştinească şi dragoste faţă de biserică. Cât de bine s'ar simţi biserica din Baciu azi, dacă ar avea un fond de rezervă de lei 120.000.—

Cine altul este mai vinovat decât preotul satului *Victor Marin,* care este capul acelei biserici şi care este cel mai indicat cunoscător al chestiunilor bisericeşti, în acea comună. In ceeace priveşte aprobarea tardivă, ce s'a obţinut dela Mitropolie, de către preotul Victor Marin, în legătură cu pictarea *fam. Bunescu,* voiu dovedi organelor superioare bisericeşti, că au fost nesocotite, că preotul Marin n'are nici o legătură cu comuna Turcheş şi că n'a arătat realitatea. In timp ce preotul Victor Marin se face vinovat, preotul Purcăroiu din Turcheş apare ca un om capabil, cu unele scăpări, pe care am convingerea că va căuta să le îndrepte, pentru liniştea Sfinţiei Sale.

In ultimul număr al revistei „Plaiuri Săcelene", distinsul fiu al Săcelelor, Dl. Prof. Universitar *Gh. Moroianu,* pe trei pagini, caută să combată campania începută de mine. Dsa se mărgineşte să spună că-l cunoaşte foarte bine pe dl. Bunescu, c'a văzut lucruri de artă în casa Dsale şi că îi este un bun prieten. Iată dar motivele ce-l determină pe d. Prof. Moroianu să nu vorbească nimic despre pictarea familiei Bunescu în interiorul bisericii şi nici despre întemeietorii ei. Rog respectuos pe dl. Prof. Moroianu care şi-a consacrat toată viaţa studiilor şi cercetărilor, să cerceteze puţin şi trecutul bisericii noui din Turcheş, deasemenea a-l acelor sprijinitori, care zeci de ani au susţinut-o. Ceeace m'a mişcat mai mult din articolul dlui Prof. Moroianu, este apelul pe care dsa îl face, să apropiem sufletele şi să le înfrăţim, aceasta trebue să fie tendinţa *„Plaiurilor Săcelene".*

Cine oare desbină sufletele iubiţilor noştri Săceleni? Ce n'ar da mocanii noştri să-şi vadă toate valorile întelectuale şi politice unite? Ne-ar plânge inima de bucurie în momentul în care cu toţii am vedea uniţi pe distinşii fii ai Săcelelor: *Al. Lapedatu, V. Niţescu, Gh. Moroianu, V. Jinga, Dragoş, etc.* Numai atunci Săcelele noastre scumpe vor putea progresa şi învinge minoritarii, care au început a se cartela, speculând în mod ordinar pe Români.

Iată unde trebue să lovească apelul Dlui *Prof. Moroianu.*

Hotărît a nu mai scrie nimic, în revista „Plaiuri Săcelene", în legătură cu biserica din Turcheş, urmând a continua pe alte căi acţiunea mea, ţin să-ţi mulţumesc, Domnule Tudoran, pentru contribuţia pe care a-i adus-o în această chestiune şi să te anunţ că voi fi de azi înainte, un pion al *„Plaiurilor Săcelene",* la Bucureşti.

Primeşte Domnule Tudoran asigurarea deosebitei consideraţiuni ce-ţi păstrează **Ioan Peteu**

Str. Stavropoleos No. 5.
Bucureşti.

Folklor săcelean *)

La stănic.

Și iar verde salbă moale,
Nu te uita la picioare
Că-s făcute răschitoare.
Nu te uita la genunchi
Că-s făcuți în patru muchi,
Uită-te la ciorecei,
Că sunt albi și frumușei,
Dar nici ăștia nu-s ai mei,
Ci-s din sat de căpătat,
Bogdaproste cui mi-a dat.

*) Din volumul „*Doine și Strigături*" culese de Dl. Nicolae Pană, înv.-dir. Satulung 1935.

Mielușei sburdalnici.

Botișoare de-abanos, catifelate,
Rup cu dinți de lapte, fire verzi și moi,
S'au trezit în lume pe ne așteptate
Și sunt de mărime . . . doar cât un pisoi.

Prind în ochi lumină și-apoi strengărește,
Behăie șăgalnic, ciulind din urechi,
S'ar peste răchite, zarea-i urmărește,
In natura'n care doar brazii par vechi . . .

Le cânt păsărele, stau și-ascult uimiți,
Nu pricep povestea de cânt pământesc; . . .
E sfârșit de joacă . . . nu mai par grăbiți . . .
Primăvara vine cu miei ce vrăjesc.

Victor Tudoran.

Strofe pentru mine.

S'au scuturat și-ultimii trandafiri,
Pe cari îi săruta marama lunii;
Și plânge parcul plin de amintiri,
Incătușat în brațele furtunii.

Antinși de-oftica toamnei — plopii —
Au aruncat rugină pe pământ;
Prin cimitirul înstelat al nopții,
Par oase risipite din mormânt.

Aleele pierdute'n marea de tăceri,
Sunt azi mai triste ca surâsul morții . . .
Iar lacul plin cu florile de nuferi,
Pe coarde-mi cântă . . . rapsodia sorții . . .

Ion Moisiu.

Chipuri dispărute.

Maica Tomaida Perlea.

Se duc bătrânii . . . Golurile printre cei ce neau stat înainte drept pildă în calea faptelor mari, tot mai dese se arată.

Unul mai curând şi altul mai târziu, suntem siliţi a ne despărţi de această viaţă vremelnică, plină de ispite şi de frumuseţi înşelătoare. Acesta e rostul vieţii şi sfârşitul ei este partea care se leagă cu impunere de firea noastră.

* * *

S'a stins din viaţă în vârstă de 84 ani, în noaptea de 27-28 Iunie 1935, în sfânta mânăstire Susana din jud. Prahova, monahia Tomaida Perlea. Era, cea mai bătrână călugăriţă din soborul mânăstirii, cu toate acestea duhul ei mereu tânăr o punea în fruntea tuturor iniţiativelor de înnoire şi progres călugăresc. In vorbele sale, vedeam bunătatea inimii şi înţelegeam sanctitatea datoriei la care era chemată. Prin viaţa excepţională, prin credinţa mărturisită cu convingere adâncă, propoveduită cu foc sacru şi apărată cu eroism împotriva atacurilor, maica Tomaida Perlea a mai fost şi un apostol. Înţelegea adânc viaţa călugărească şi de aceea era o icoană vie a vieţii călugăreşti; în persoana sa s'au întâlnit în chip

(x) **Maica Tomaida Perlea.**

minunat sfinţenia vieţii personale, iubirea de ortodoxie, aptitudinea remarcabilă de a atrage la sine şi a educa duhovniceşte tineretul chemat la viaţa călugărească; optzeci şi patru ani, şi-a păstrat inima vas curat, aşa cum cere sf. apostol Pavel, aşa cum se cuvine unei inimi călugăreşti, datoare să păstreze în ea comoara sfintelor înţelesuri şi a dumnezeeştilor arvune ale credinţei în Iisus Mântuitorul; datoriile călugăreşti şi le îndeplinea cu cea mai mare luare aminte şi cu cea mai aleasă concentrare. In soborul mânăstirii era bogată în sfaturi evanghelice şi tot atât de bogată în poveţe şi în îndemnuri gospodăreşti. Era deci *o călugăriţă fără reproş.*

S'a născut la 1851, în comuna Satulung jud. Braşov. Intristările şi suferinţele din acea vreme pe de o parte, şi chemarea către viaţa călugărească pe de altă parte, o aduce la schitul Susana în 1868. De atunci, a fost nedespărţită de bisericuţa din schitul de pe malul Teleajenului, de glasul clopotului care, o chema zi şi noapte la „ceasul rugăciunii".

Epoca, cea mai însemnată a vieţii sale, o formează timpul dela 1903—1916, cât a păstorit schitul Susana. Din îndemn propriu a scos din neant, floarea de piatră şi bronz a unei bisericuţe impunătoare,

dovadă de energie a creştinismului săcelean. Sintetizând activitatea în această epocă o găsim prezentă atât în viaţa spirituală cât şi cea materială a mânăstirii. Dar, mai cu seamă, gândurile erau îndreptate spre o viaţă spirituală; şi a izbutit prin viaţa sa, prin cuvântul inteligent şi limpede, puternic şi convingător, îmbujorat de văpaia lăuntrică a unei convingeri adânci să zidească viaţă călugărească în sufletele păstoritelor. Suferinţele fizice nu i-a îngăduit să desăvârşească opera spirituală şi în 1916, în timpuri extrem de critice, predă toiagul stăreţiei, vrednicei succesoare maica Iustina Stănescu.

De atunci, şi până în momentul când a fost chemată la Cer, s'a consacrat cu totul vieţii austere.

Iată dece mă face să cred, că cu maica Tomaida Perlea pleacă din viaţa călugărească o icoană vie pe care timpurile postbelice a mai păstrat-o. Faptele cât şi viaţa ne îndreptăţesc fără nici o profanare a ctitorilor să o aşezăm în rândul celor două călugăriţe săcelence: *Susana Arşic şi Natalia Perlea,* care ne-au lăsat mânăstirea.

— **Mânăstirea Susana** —
(vedere generală).

Semnele creştinătăţii dacă se mai observă ici şi colea printre noi — în viaţa practică, artă, în literatură, în învăţământ — ele sunt adesea pornite din înrâurirea modestă pe care o mai are monahismul ortodox. Mânăstirile — singure ele — mai păstrează acel duh înviorător pe care sufletul nostru de azi, atât de mult îl doreşte. Viaţa este dureros de caracteristică. Toate manifestările bătrânilor, tineretului şi chiar copiilor sunt abătute dela dreptarul şi pravila poruncilor creştine. Toate instanţele vieţii actuale sunt emancipate de tutela creştină. Afară de sf. botez universal obligatoriu pentru cei ce n'au rupt-o cu legea Mântuitorului Iisus şi în afară de mormântul de odihnă, însemnat cu sf. cruce la cap, cu ce mai facem dovadă de creştinism militant?

Cugetul creştin, în faţa acestei triste situaţii, îşi pune întrebarea: încotro este mântuirea? unde este pacea sufletească? care este drumul drept şi eficace, pentru inima creştină în învălmăşagul păgânesc de azi? Sf. apostol Pavel răspunde acestor întrebări: *„Aduceţi-vă aminte de mai marii voştri, cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviţi cu luare aminte cum şi-a încheiat viaţa şi le urmaţi credinţa".* (Ebrei XIII. 7).

Iată dece însemnez chipurile dispărute ale strămoşilor: urmându-le cuvântul, viaţa şi credinţa, cu acelaşi regret unanim — cu care a fost petrecută la locul de veci maica Tomaida Perlea — vom fi sloboziţi şi noi în cele mai de jos ale pământului.

Nicolae Verzea.

Tălmăcire.

Teodora Bresciani. **Premiul lacului „Garda"**

Stânca din Manerba

Dar stânca de pe lac e mândră
Şi pare sfinx privind la soare:
Profilu-i e curat şi tare
Ca o voinţă neînfrântă;
O, Duce, şi în stânca asta crudă
Eu văd figura ta sculptată.

(Il sasso di Manerba din rev. **Verona Magazzino**)

din italieneşte de
PIMEN CONSTANTINESCU.

Clopotele noastre.

O arzătoare dorinţă a mea şi a credincioşilor mei s'a îndeplinit în ziua de 29 Martie a. c., când sau sfinţit cele trei clopote noui ale biserici noastre.

Dacă am ajuns să vedem realizată această dorinţă, este a se mulţumi în primul rând *Doamnei Paraschiva St. Butu* din Ploieşti, care singură a făcut clopotul cel mare în greutate de 448 Kg. cu lei 50.000.—, iar celelalte două, unul de 225 Kg. şi altul de 108 Kg., s'au făcut din contribuţia tuturor credincioşilor noştri.

Dealtfel pentru biserica noastră, împodobită cu una din cele mai frumoase picturi ale vestitului pictor *Mişu Popp*, pentru care în anul 1924 a fost declarată de *„monument istoric"*, era o necesitate arzătoare de a avea şi clopotele la aceiaşi înălţime a minunatei picturi din interiorul ei.

Biserica Sfintei Adormiri din Satulung.
(Biserica-Nouă)

Sunetele armonioase şi duioase ale nouilor clopote aşezate în turnul bisericei, tocmai în preajma Sfintelor Sărbători ale Invierei Domnului, vor străbate cu putere văzduhul, chemând la umilă închinare şi obştească bucurie, mulţimea credincioşilor noştri de-aici şi de pretutindeni, aducându-le aminte de melodioasele sunete ale clopotelor ce le-a avut biserica înaintea războiului cel mare.

Şi pe calea aceasta aducem cele mai călduroase mulţumiri doamnei P. Butu, dorind ca fapta bună a Dsale să hotărască şi pe alţi fii ai bisericei noaste a nu-şi uita de locul natal şi a veni în ajutorul bisericei care le-a umplut sufletul de credinţă în neuitatele zile ale copilăriei.

Pr. Zenovie Popovici.

Colțul cărții.

Toma Voiculescu: „Principii de contabilitate, Bilanț, Fiscal și Expertize Contabile." *Tipografia Librăriei „Cartea Românească" Ploiești 1934.*

Iată într'adevăr o carte necesară tuturor celor ce participă la comerțul, industria sau operațiunile de bancă ale acestei țări. Cunoscătorul savant sau umilul mânuitor al contabilității proprii în întreprindere, au numai de folosit, citind volumul distinsului profesor ploieștean, mult apreciatul Toma Voiculescu. Expunerea clară, precisă, înlăturând terminologia înaltă și complectându-o cu exemple simple, fac cartea sus amintită necesară chiar și celor chemați a împărții dreptatea în chestiuni comerciale.

După ce face istoricul contabilității, tratează despre fapte contabile, funcțiunea conturilor, Balanța de verificare, Inventarul, Bilanțul fiscal, Expertize contabile și încheie cu publicarea Legii și Regulamentul Corpului Contabililor.

Subliniem meritul librărei „Cartea Românească" Ploiești, de a fi editat această carte, pe care o recomandăm în primul rând tuturor colegilor contabili.

Victor Tudoran.

Ionel Fernic: „Cetiți-le la un pahar de vin" *versuri. Tipografia „Cartea Românească" Ploiești.*

Volumul acesta de versuri, deși nu l'am citit la un pahar de vin, mi-a procurat clipe vesele din plin. Dacă pe alocuri suferă ca technică și expresie poetică — și aceasta mai ales în „parodii" — îl găsim ceva mai original în poeziile despre animale și mai ales în anecdote.

Umorul sănătos ce transpiră din cele 60 de pagini ale volumului, îți dă parcă o dispoziție mai optimistă asupra vieții.

Victor Ion Critu.

Petru Stati: „Icoane de lumină",
versuri. Editura „Cuget Moldovenesc". Bălți.

Una din cele mai bune cărți de versuri pe care a dat-o provincia, este fără'ndoială volumul dlui Petru Stati, apărut în colecția revistei „Cuget Moldovenesc" din Bălți, de subt direcția lui M. I. Văluță. Am cetit cu drag volumul și mărturisim ne-a produs o desfătare sufletească deosebită. Versul lui Petru Stati, este ușor, clar, senin și limpede ca un isvor rece de munte. Pare o adiere de Mai, ce-ți atinge coardele sufletului și vrăjit de melodiile poetului, te lași purtat pe-aripa fanteziei și urmărești stăruitor versul.

Nelămurite cânt al vieții mele,
Desvăluit în stihuri pentru oameni,
Te las de-acum fiorul să ți-l sameni
In sborul tău spre veșnicele stele.

(Primul imn.)

Curată ca o mărturisire, ni se pare poezie *„Fior retrospectiv"*, cu accente de sinceră autobiografie. Din grupul *„strofelor pentru dragostea mea"*, nu putem a nu reproduce strofa întâia:

De fiecare stea ce moare
Peste livezile de Mai,
Cât'un sărut ai spus că-mi dai,
Copila mea fermecătoare,

(Involburări)

Şi ca să fim sinceri, e greu s'alegi din grămada grăunţelor sclipitoare de aur, bobul cel mai strălucitor. Nu mai reproducem nici o poezie, tocmai pentru a nu scădea valoarea celorlalte.

Prin faptul de a o fi editat, *„Cugetul Moldovenesc"* ne dovedeşte adâncul simţ al poeziei ce îl au conducătorii.

Petru Stati are un viitor demn de invidiat, judecând după volumul apărut. Îi urăm, sincer, succes.

Victor Tudoran.

NOTE:

** Tuturor celor cari şi-au achitat abonamentul pe anul 1936 şi ar beneficia de premii — conform tabloului ce publicăm, — le aducem la cunoştinţă pe această cale, că aceste premii li se vor expedia începând cu data de 1 Mai 1936.

Toţi cei cari nu primesc premiul ce li s'ar cuveni după suma plătită, sunt rugaţi să ne anunţe printr'o carte poştală pentru a putea face rectificarea necesară.

** Începând cu numărul viitor — care sperăm să apară în primele zile ale lunei Mai a. c., — revista noastră îşi reia apariţia normală. Aşa dar în viitor „Plaiuri Săcelene" vor apare la începutul fiecărei luni

Pentru toţi

cari nu ne-au achitat

abonamentul!

Vreţi să ne faceţi o bucurie de Sărbători?

Achita-ţi-vă abonamentul

Presa despre noi

Nu am obicinuit a reproduce niciodată părerile confraților, fie din capitală fie din provincie, despre modesta noastră publicație, tocmai pentru motivul de a nu se spune că voim să părem mai mult decât suntem, deși aprecieri măgulitoare stau mărturie, în colecția Ziarelor din biblioteca revistei.

De data aceasta nu putem trece cu vederea două admirabile *note*, despre noi.

Astfel găsim în simpatica revistă *„Viața Nouă"* (27 II. 1936 — Anul II. No. 15) de subt redacția publicistului *Const. M. Iancu*, din Dragalina Jud. Ialomnița, următoarele: *„Plaiuri Săcelene"*, care intră în al III-lea an de existență, este revista de atitudini și probleme „a celui mai românesc ținut ce s'a sbătut cu asuprirea străină și a rămas nealterat. Săcelenii au jucat un rol important în menținerea unității sufletești a Românilor de pe cele două versante ale Carpaților, prin viața lor de păstori. Ei sunt aceia cari au dus veștile de aici, dincolo, și de acolo aici. Ei sunt aceia cari au răspândit slova tipărită deoparte și alta a munților, trecând pe sub ascuns în dăsagi ori sub sumane cărțile religioase tipărite la Românii liberi și cei ce-au fost neliberi, ei, ciobanii săceleni!

Plaiuri Săcelene continuă o tradiție: schimbul de idei și sentimente românești, în condițiuni de libertate. Ea vrea să strângă în jurul ei pe toți Săcelenii risipiți pe întinsul țării, ridicați prin lumea, naționalismul și duritatea Săceleană, cari n'au nici un motiv să-și renege trecutul și împreună cu ei să continue drumul trasat din străbuni. Pe această cale, dorim Plaiurilor Săcelene temeinicia veacurilor",

Nu putem la rându-ne, decât să urăm același lucru, consorei „Viața Nouă".

Deasemenea confratele *Eugen Cialîc*, vorbind despre numărul 2 din anul II. al revistei, scrie în ziarul „Pământul" din Călărași, — una din cele mai bune publicațiuni provinciale — următoarele:

„Subliniem articolul" *Rostul publicațiunilor provinciale* pe care-l semnează dl. Victor Ion Critu în ultimul număr din *„Plaiuri Săcelene"*. Vorbind despre publicațiile de provincie, d-sa afirmă că acestea *„deși în aparență modeste, sunt singurele izvoare de mâine ale cercetătorului literar sau istoric, când vor ajuta și înlesni mult, cunoașterea pământului și neamului românesc"*. In același număr semnează o scrisoare frumoasă dl. Prof. George Moroianu, care cere Săcelenilor mai multă înțelegere pentru locul ce i-a născut".

Și dacă am reprodus aceste recenzii, am făcut-o poate și pentru a arăta Săcelenilor, că trebuie să vină streinii să aprecieze revista noastră, în timp ce mulți de-ai noștri nu sunt convinși de utilitatea ei.

Cel puțin noi așa ne explicăm faptul, că mai sunt încă foarte mulți cititori cari deși au reținut-o, nu ne-au plătit încă abonamentul nici pe anul 1934 și nici pe 1935.

Redacția.

Premii pentru abonaţii noştri

Toţi cititorii noştri sunt rugaţi a observa cu atenţie premiile ce acordăm abonaţilor cari ne achită abonamentul pe **anul 1936,** până la 30 Iunie 1936.

COSTUL ABONAMENTULUI

îl găsiţi întotdeauna scris pe ultima copertă a revistei, subt lista celor cari şi-au achitat abonamentul.

Abonamentul se poate achita:
prin C. E. C. No. 25.187.,
cu formular ce se poate obţine dela orice oficiu poştal din ţară; **sau prin mandat poştal.**

In ambele cazuri adresa va fi:

Revista

„PLAIURI SĂCELENE"

SATULUNG-SĂCELE JUD. BRAŞOV

Premiul No. 1. Broşura „Cum să ne apărăm contra tuberculozei" de colaboratorul nostru *Dr. Ilie Toma*, asistent universitar.

Premiul „ 2. Numărul festiv (An. II. No. 10-11-12), închinat Dlui Ministru *Al. Lapedatu*. (56 pag. şi peste 40 clişee).

Premiul „ 3. Volumul „Spini în miniatură", epigrame de colaboratorul nostru *Nicolae G. Moisiu*. Braşov. 1935.

Premiul „ 4. Colecţia întreagă din Anul II. Nr. 1–12 (1935) frumos *legată* în pânză şi hârtie colorată.

Premiul „ 5. Colecţia întreagă din anul I. şi II. (1934 şi 1935) frumos *legată* în pânză şi hârtie colorată.

Toţi cei cari achitându-şi abonamentul pe anul **1936** au plătit:

Lei 50.— primesc *gratuit* premiul No. *1* sau No. *2*

Lei 100.— primesc *gratuit* premiul No. *3*.

Lei 150.— primesc *gratuit* premiul No. *4*.

Lei 250.— primesc *gratuit* premiul No. *5*.

Tuturor abonaţilor noştri, indiferent de ce sumă au plătit — li se va trimite **absolut gratuit,** două cărţi poştale, editate cu ocazia centenarului poetului săcelean Nicolae Nicoleanu.

Toţi abonaţii
participă şi la tragerea premiilor anuale.

Colțul învățătorilor.

In ziua de 29. Martie a. c. Cercul Cultural al înv. din Săcele de sub președinția dlui director V. Ivan, a ținut ședință lunară la Școala primară din comuna Cărpiniș.

Ședința s'a deschis la ora 9 a. m. A urmat lecția practică ținută de dl. *G. Lixăndroiu* cu cl. IV-a, *„Publicațiuni — licitație orală și scrisă"*.

Lecția a avut reușită bună iar dl. prelegător a fost felicitat.

Tot la ședința intimă, a conferențiat *dna E. Vasile* înv. la Școala primară din Cărpiniș despre *„Școala în slujba orientării profesionale"* având un succes deplin.

Masa comună s'a luat în casa dnei și dlui înv. dir. *Lixăndroiu.*

La ora 2½ s'a deschis ședința publică, la care s'a desfășurat următorul program; coruri, recitări și o piesă de teatru.

La ședința publică a conferențiat dl Dr. de circumscripție despre *„Cauzele cari omoară copii micii."*

Ca încheiere, dl V. Ivan președintele Cercului, a adus mulțumiri învățătorilor dela școala din Cărpiniș, pentru munca ce depun în școală.

Coresp.

Cronică Sportivă.

Odată cu venirea primăverii, gruparea sportivă „Isvorul" din Satulung, deținătoarea campionatului din turul de toamnă al categoriei I. din districtul Brașov, a început seria matchurilor, prin întâlnirea din 8 Martie 1936 cu gruparea „Gloria" din Brașov. De data aceasta înfrângerea a fost categorică. Isvorul a învins Gloria, deși numai în match amical, cu 6:0.

Primul match de campionat la avut cu gruparea românească din Brașov „formidabila" „Astra". Și de data aceasta „Astra", cu toate achizițiile făcute a trebuit să-și plece fanionul în fața însuflețitei echipe a Săcelelor. Rezultatul obținut în ziua de 15. III. 1936, a fost de 2:1 (1:1) pentru Isvorul.

Al doilea match de campionat al Isvorului s'a terminat la egalitate cu Suburbiu, al doilea în clasament. Matchul s'a disputat în ziua de 25. Martie 1936, terminându-se cu 1:1 (0.0). Ne miră foarte mult faptul că suporteuri „Astrei", în majoritatea lor intelectuali, au susținut și aplaudat formația — oarecum „mongolică" — a echipei cu care nu de mult au terminat matchul printr'o ciomăgeală românească. Să se fi făcut „sângele apă"? se prea poate!, dar atunci cum rămâne cu „Isvorul" care este tot o secție sportivă a bătrânei „Astre".

Al treilea match la susținut în ziua de 29. III. 1936, la Bod, când a întâlnit echipa fabricei de zahăr. Rezultatul 2:0 (1:0). Jucând cu 4 rezerve și probabil duși cu zahărelul — era și natural căci jucau pe terenul fabricei de zahăr — Isvorenii au cedat gazdelor.

Situația nu-i periclitată, deoarece și Suburbiu, a binevoit să mănânce bătaie cedând Muncitorilor cu 1:4.

Juniorii au făcut deasemenea rezultat frumos cu „Astra" 3:2 (2:1), și au cedat I.A.R. (juniori) cu 0:7 (0:1)

Cerem totuși conducătorilor echipei, cât mai multă atenție, pentru a putea duce la succes formația săceleană, care s'a dovedit a fi aptă pentru a figura în rândul echipelor serioase.

Ținta finală: campionatul districtual.

Stop și Pas.

Informaţiuni.

■ Consiliul comunal din Cernatu, la cererea Pr. Silvestru Garcea parohul bisericii ort. rom. locale, a votat în noul buget pe seama acestei biserici un ajutor pentru reparaţii de 60.000 lei.

Sf. Sa exprimă mulţumiri pe această cale Dlor. consilieri şi în special Dlui prim-notar Ioan Rusu Tibreanu.

Se constată că totuşi se mai găsesc şi azi oameni care se interesează de trebuinţele materiale ale sf. locaşuri.

■ La Adunarea generală a Casei de Citire „Al. Lepedatu" din Cernatu ţinută în 22 Martie a. c. între altele s'a adus în discuţiune şi propunerea Dlui judecător O. Popovici, preş. Asociaţiei populare de cultură şi sport „Săceleana" din Cernatu, cu privire la fuzionarea acestor 2 societăţi culturale.

Dl. preş. al Casei de Citire, Pr. Silvestru Garcea răspunde că nu poate accepta 2 din aceste propuneri şi anume aceia privitoare la mutarea bibliotecii Casei de Citire care are aproape 1000 cărţi, din localul său propriu în local strein pentru care se cere o chirie anuală de 5000 lei, cu care sumă s'ar putea cumpăra anual o mulţime de cărţi, şi a doua aceia privitoare la suprimarea titlului de „Casă de citire", rămânând, pe lângă titlul integral al „Săcelenii" numai ca adaos cu numirea de secţia „bibliotecă Prof. Al. Lapedatu".

Adunarea generală se alătură la motivele contrarii acestei fuzionări şi în majoritate respinge propunerea Dlui. preş. O. Popovici.

Se face alegerea noului comitet pe o perioadă de 3 ani. Sunt aleşi: Pr. Silvestru Garcea, preşedinte, Dl. notar Ioan Rusu Tibreanu, vice-preş. Dna dir. M. Iarca, casieră, Dra Aneta Aldea, bibliotecară, Dna dir. M. Boeriu, Dl. jud. O. Popovici, Dl. Gh. Roşculeţ, şi Dl. I. Roşculeţ, membrii.

Censori sunt aleşi: Dnii I. Olteanu şi Aldica Bratu.

■ Duminecă în 29 III. a. c. a avut loc o şezătoare culturală aranj. de Asoc. populară de cult. şi sport „Săceleana" din Cernatu, la gimn. din Satulung, compusă din coruri şi cântece de Jazz. In cadrele şezătorii a vorbit Pr. Silvestru Garcea din Cernatu despre „Calvarul crucii". Sala a fost neîncăpătoare faţă de numărul participanţilor.

■ *Adunare.* Subt preşedinţia Dnei Dir. *Maria Iarca,* s'a ţinut la şcoala primară din Cernatu, adunarea generală a *„Reuniunii Femeilor Române"* din Săcele. Din raportul de activitate reese că reuniunea a căutat să vie în ajutorul familiilor sărace din Săcele, realizând o parte din venituri, pe lângă cele dela tombole, serbări, ziua mamei, cotizaţii, şi din donaţii. dintre cari reţinem. Primăria Satulung lei 1000, Primăria Cernatu lei 1000, Soc. Electr, „Tărlungul" lei 500, d. dr. C. Dumitrescu-Pârvu lei 500, Succesiunea Mircea Bucureşti, lei 2340, etc. Reuniunea a ajutat de sărbătorile Crăciunului, peste 50 familii sărace din Săcele. Capitalul actual al reuniuni este de lei 26.637.

Noul comitet este format din: Dna *Maria Iarca*, președintă; Dnele *Teodosiu* și *Leucă*, vice-președinte; Dna *Al. Comșa*, casieră; și membre Dnele: *Ana Jinga, Maria Pană, Dida Munteanu, Maria Popovici, Maria Aldea, Elena Dumitrescu, Maria Dobros, Ana Eremia, Ana Marin, Victoria Zârnescu*, Drele: *Paraschiva Dragos* și *Cornelia Comșa.*

■ Școala primară Nr. 1 din Satulung, a aranjat o șezătoare cu elevii, urmată de un program artistic și încheiată cu o audiție de radio. A conferențiat Dnul. Dir. *Nicolae Pană* despre *„Credință".*

■ Dnul. dr. *Lazar Urechie,* șeful serviciului veterinar din Săcele, a ținut o serie de conferințe cu caracter veterinar, vorbind în comunele: Tărlungeni și Baciu.

■ Luna trecută *„Casa de Cetire"* din Turcheș, a ținut adunarea generală anuală, când s'a ales următorul comitet în urma demisiei preotului *Daniil Purcăroiu.* Actualul comitet este fomat din: președinte căpitan *Gh. Chirițescu,* vice-președinte *Octavian Cosma,* casier, *Nicu Chirițescu,* dra. *Valeria Cornea,* secretară, bibliotecare: drele: *Eugenia Cornea* și *Marioara Lupescu* și membrii *Ioan Viorel, Ion Moroianu, Stelică Nicoară,* și *Gh. Bobeș.* Secția culturală sub conducerea dlui *Gh. Chirițescu.* Din bilanț se constată: venituri lei 85.569, cheltueli lei 62.936, sold lei 22.633, *„Casa de cetire"* mai posedă și un aparat mare de radio, fixând audiții în mod gratuit de trei ori pe săptămână.

■ Dra dir. *Victoria Tocitu,* a ținut o conferință la școala primară Nr. 1. din Satulung, despre *„Poporul românesc",* iar elevii au executat poezii și coruri sub conducerea dlui dir. *Nicolae Pană.*

■ In comuna *Tărlungeni,* stolul de străjeri, de subt conducerea dlui dir. *Ioan Purdilă,* a ținut o șezătoare. Au vorbit: Ing. Agr. *Alexandru Nema* despre „Ingrijirea pomilor fructiferi și foloasele lor", dra înv. *Aurelia Catona* despre „Răpirea Bucovinei", iar d. dir. *Ioan Purdilă* despre „Străjeri". Au impresionat mult figurile gimnastice executate în ansamblu și aer liber de elevii străjeri.

Abonează-te la

Plaiuri Săcelene

Nu spune: „Sunt cu inima alături de voi". Vino alături de noi cu fapta, scrie, **achită-ți abonamentul și răspândește revista,** căci numai astfel vom putea ridica Săcelele, la locul ce le dă dreptul istoria lor bogată și trecutul lor măreț.

Săceleni

cumpărați numai dela

MAGAZINUL

LA

„CÂINELE NEGRU"

Ioan Ovesea

STRADA HIRSCHER No. 2.

BRAȘOV

Mare
asortiment
de
COLONIALE și DELICATESE

●

Serviciu prompt

●

PREȚURI
foarte
convenabile

Săceleni

când vizitați
sau
treceți prin

BRAȘOV

veți fi bine serviți la

Restaurantul

GĂRII

subt conducerea
SĂCELENILOR

Ciupală și Ardeleanu

proprietari
și ai

Berăriei

AZUGA

BRAȘOV

Piața Libertății

Memento:

Săceleni păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi ea vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri.

— 29. III. 1936. 1200 ex. —

ABONAȚII NOȘTRI: *)

dela 15. II. 1936 până la 15. III. 1936.

	Abonat pe anul		
	1934	1935	1936
Florin Pană secretar, Satulung	50	50	—
Ștefan G. Mihăilă, comerciant Ploești	50	50	—
Ștefan Pâclea, comerciant, Satulung	—	50	—
Nicolae Perțache, rev. școl. Constanța	—	50	—
Ioan Bratu, comerciant, Galați	—	60	—
Frații Jarnea, comercianți, București	—	100	100
Eufrosina Mironescu Moțoiu dir. Const.	—	100	—
Neagoe Popea, profesor, Iași	—	—	100
Ioan Minea, dir. prof. universitar, Cluj	—	200	—
Dion Mardan, inginer, Timișoara	—	—	200

*) Toți abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Transmitem pe aceasta cale, tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, sincerele noastre mulțumiri. Sprijinul acordat ne-a dovedit necesitatea acțiunii noastre și ne face a străduí și în viitor pe același drum.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . . . „ 200 anual

Abonamentul pe anul 1936 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . . . „ 200 anual

Costul Abonamentului

se poate achita: **prin C. E. C. No. 25187** cu formular ce se obține dela orice oficiu poștal din țară;
sau **prin mandat poștal.**
In ambele cazuri, adresa va fi:

Revista „PLAIURI SĂCELENE“ Satulung

(continuare dela pagina 56.)

Cotidiane:

„Acțiunea“, dir.: G. Mihăilescu, Galați. „Dobrogea Jună“, dir.: Const. N. Sary, Constanța. „Națiunea Română“, Cluj. „România Nouă“, dir.: Zaharia Boilă, Cluj.

Streine:

„Le Journal de Moscou“, Moscova (URSS)
„Viața Nouă“, Detroit-Mich. (USA)
„Wegetarische Presse“, Dresda (Germania)

Am primit la redacție:

Cărți: dela 15. II. 1936. până la 15. III. 1936.

Streine: „La Madre Di Gesu" de Angiolo Silvio Novaro, Dell'Accademia D'Italia. A. Mondadori. Milano 1936.

Române: „Patruzeci și patru de sonete" de Gabriele d'Annunzio, traducere de Pimen Constantinescu, gravuri de Marcel Olinescu. Caete de poezie italiană modernă. Cluj 1934.

„Icoane de lumină", versuri de Petru Stati, Editura „Cuget Moldovenesc". Iași 1934.

„Citiți-le la un pahar de vin", versuri de Ionel Fernic. Tip. „Cartea Românească". Ploești 1931.

„Orientări" asupra Uniformizării, Organizării și Reglementării operațiunilor bancare și comerciale în general. Tip. „Cartea Românească". Ploești 1935.

„Principii de contabilitate, bilanț fiscal și expertize contabile" de Toma Voiculescu. Tip. „Cartea Românească". Ploești 1934.

„Undeva în amintire", versuri de Aurel Tita, „Schițe" de Dem. Vlăscéanu și „Polcomnicul Ioan Solomon" de P. Georgescu, toate trei broșurile apărute în colecția „Pământ și suflet Oltenesc". Craiova 1935.

„Ingerul a strigat" poezii naționale de I. U. Soricu. „Moartea lui Asan" și „Amor și răsbunare", ambele povestiri istorice de Ioan Al. Lepădatu, toate trei apărute în „Biblioteca poporală" a Asociațiunii „Astra". Sibiu 1935.

„Statistica Agricolă" pe anul 1935, serviciul de statistică din Min. Agric. și Dom. București 1936.

Reviste: „A. L. A. C. I." a. VII. n. 1, 2. București. „Astralis", a. V. n. 2. Craiova. „Bravo" a. IV. n. 154-158. Arad. „Buciumul" s. III. N. 3-4. București. „Buha" a. I. n. 2. Turnu-Măgurele. „Bugeacul", a. I. n. 5-6. Bolgrad. „Creștinul ortodox", a. III. n. 7, 8. R.-Vâlcea. „Cuget Moldovenesc" a. V. n. 1-3. Bălți. „Cuvinte nouă" a. II. n. 1-2. Cozmeni. „Darul", a. I. n. 4. Mediaș. „Gazeta Ilustrată" a. V. n. 1-2. Cluj. „Ghiara Dracului", a. II. n. 9-10. Ploești. „Ideia Românească" a. I. n. 5-10. București. „Izvorașul" a. XV. n. 1, 2. Turnu-Severin. „Mugurul" a. I. n. 1. Brașov. „Munca Personală" a. I. n. 4-5. Ploiești. „Neamul Românesc pt. popor", a. XXIV. n. 4, 5. Vălenii de Munte. „Orientări", a. V. n. 2. Moinești. „Plaiuri Hunedorene" a. VI. n. 60. Petroșani, „Plugarul" a. IX. n. 2. Brăila. „Progres și Cultură" a. IV. n. 2. Târgu-Mureș. „Sănătatea", a. XXXVI. n. 1. București. „Satul", a. IV. n. 64. București. „Societatea de Mâine", a XIII. n. 2. București. „Stâna" a. III. n. 3. Poiana Sibiului. „Țara de Mâine" a. II. n. 1. Cluj. „Tinerimea Română", a. LIV. n. 6. București. „Viața Literară" a. X. n. 5. București. „Vraja Ceremușului" a. I. n. 1. Vijnița. „Vremuri noui", a. I. n. 4. Brașov.

Ziare: „Acțiunea", Sibiu. „Acțiunea Buzăului", Buzău. „Acțiunea Română", București. „Ardealul", Brașov. „Atacul", Focșani. „Basarabia Creștină", Chișinău. „Curierul Meseriașilor" Galați. „Drapelul Nostru", București. „Drum", Roșiorii de Vede. „Făclia", Nalbant-Tulcea. „Foaia Plugarului", Constanța. „Gând și Slovă oltenească" Craiova. „Gazeta Ciucului" Gheorgheni. „Gazeta Transilvaniei", Brașov. „Glas Românesc", Odorheiu. „Graiul Satelor", Cahul. „Gorjanul", Tg.-Jiu. „Ideea Națională", Buzău. „Indreptar" București. „Informatorul", Ploiești. „Junimea Severinului", Turnu-Severin. „La vie Politique et Litteraire", Bucarest. „Mișcarea Banatului", Timișoara. „Neamul Nostru", Sf. Gheorghe. „Ogorul" București. „Pământul", Călărași. „Presa" Pitești. „Provincia" Roșiorii-de-Vede. „Românizarea" București. „Sămănătorul ortodox" Colibaș-Muscel. „Străjerul", București. „Tribuna Noastră" Cluj. „Timpul" Cernăuți. „Viața Nouă" Dragalina — Ialomița.

(urmare le pagina 55.)